

RAFAEL TESIS I MARCA

He nascut a Barcelona, l'any 1906, de pares barcelonins i avis sitgetans i empordanesos.

Estudis primaris fins als 14 anys. Després vaig posar-me a treballar. Comerç. No tinc cap títol acadèmic ni he estat a cap Universitat.

Primeres col.laboracions literàries a "La Mainada" (1921-1923). Contes i novel·letes per a infants. Una novel·la curta "per grans", l'any 1923.

Periodisme, particularment articles polítics i de crítica literària, a La Publicitat, entre 1930 i 1939, i a Mirador de 1931 a 1936.

Assaigs crítics sobre autors estrangers (Huxley, Mauriac, Duhamel, Romans) a la Revista de Catalunya (1938 a 1947) i a diferents publicacions catalanes a l'estranger.

Publicat una novel·la, "Vint anys" (1931) i diverses traduccions de l'anglès (Wilde, M.Kennedy i A. Huxley); un llibre de proses barcelonines, "Tot l'any" (1943) i un volum de narracions històriques, "Històries de coneguts" (1946), Premi concepció Rabell d'aquell any. També sóc autor d'una antologia de la Poesia Catalana, de Llull a Verdaguier (1950), dels llibres "Una visió de conjunt de la novel·la catalana" (1936) i "La literatura catalana moderna" (1938), així com d'estudis inèdits sobre la poesia i la novel·la catalana modernes.

He residit nou anys a París. Hi he escrit un feix de llibres, la majoria inèdits (cinc novel·les psicològiques, policiaques i de crònica del nostre temps, reculls d'assaigs i una Vida del Rei En Pere III, premiada per l'Institut d'Estudis catalans.

He escrit també un recull de contes, inèdit encara i premiat amb la Copa Artística als darrers Jocs Florals de la Llengua Catalana, a Nova York. Igualment m'he deixat temptar pel teatre, amb el mateix estat d'anedició, llevat d'una representació única i gens memorable d'una comèdia (1952).

Tinc en projecte moltes coses: unes memòries, una altra novel·la, cinc - ni una menys - obres teatrals més, un estudi complet del teatre de Josep Pous i Pagès i probablement un volum d'assaigs biogràfics i crítics sobre les grans figures literàries catalanes de començaments d'aquest segle.

I, per últim - cosa que no té res que veure amb la literatura, però que explica moltes coses - sóc casat i pare de tres fills.

(Abril 1952.